

Uszko lewego przedsionka to struktura serca o coraz większym znaczeniu fizjologicznym i klinicznym. Z uwagi na odkrywanie jego kolejnych patofizjologicznych własności oraz na dynamiczny rozwój techniki mechanicznego zamykania oraz elektrycznego izolowania uszka wiedza na temat jego budowy zyskuje na coraz większym znaczeniu. Dokładne poznanie morfologicznych właściwości uszka lewego przedsionka oraz ich roli w patogenezie udaru niedokrwiennego mózgu może ułatwiać podejmowanie decyzji klinicznych, a także planowanie i przeprowadzanie zabiegów w obrębie uszka.

Celem niniejszej pracy doktorskiej było: 1) uproszczenie klasyfikacji kształtów uszka lewego przedsionka, tak aby była bardziej użyteczna klinicznie; 2) zbadanie dokładnej anatomii uszka lewego przedsionka; 3) analiza morfometryczna ujścia uszka lewego przedsionka ze szczególnym uwzględnieniem budowy ściany przedsionka w otoczeniu ujścia; 4) zbadanie różnic morfometrycznych pomiędzy uszkami u pacjentów z migotaniem przedsionków a pacjentów z rytmem zatokowym.

W pracy oceniono makroskopowo 200 serc pobranych podczas sekcji zwłok. Dodatkowo oceniono 101 rekonstrukcji 3D uzyskanych z tomografii komputerowej serca z kontrastem (grupa pacjentów z migotaniem przedsionków i bez). Niniejsza praca przedstawiła uproszczoną, trzypunktową klasyfikację uszka lewego przedsionka ze względu na jego kształt. Zweryfikowano użyteczność nowej klasyfikacji oceniając rekonstrukcje tomografii komputerowych serc z kontrastem. Praca dostarczyła także kompleksowe, wielowymiarowe dane na temat morfometrii uszka lewego przedsionka i jego ujścia, a także ukazała istotne różnice w budowie ściany lewego przedsionka w otoczeniu ujścia uszka. Wykazano również istotne różnice w morfologii uszek lewego przedsionka oraz zaobserwowano zmniejszoną frakcję wyrzutową uszka u pacjentów z migotaniem przedsionków w porównaniu do pacjentów bez zaburzeń rytmu serca.